

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Andrei Iuncu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova intervenient
accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova

(încasarea prejudiciului)

împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru

Dosarul nr. 2ra-785/25
NR. PIGD 2-23099944-01-2ra-17122025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediu Centru – jud. I. Țonov
Curtea de Apel Centru - jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin

11 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungureanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 iulie 2023, Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungureanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, solicitând repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cuantum de 50 000 lei. Totodată, reclamantul a solicitat compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 5 000 lei, suportate în cadrul examinării cauzei penale, precum și 5 000 lei pentru asistența juridică aferentă prezentei cauze civile.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 13 octombrie 2022, organul de urmărire penală a dispus începerea urmăririi penale în temeiul unei bănuieli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal, fiind atribuit numărul cauzei penale 2022270570.

3. La 9 decembrie 2022, Andrei Iuncu a fost recunoscut în calitate de bănuțit, iar la 8 februarie 2023 a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal. În cadrul cauzei penale au fost efectuate acțiuni de urmărire penală, inclusiv ridicări de obiecte (septembrie 2022), recunoașterea acestora ca corpuri delictive și atașarea lor ca mijloace materiale de probă (octombrie 2022), precum și alte acte procedurale.

4. Ulterior, la 3 mai 2023, organul de urmărire penală a dispus scoaterea lui Andrei Iuncu de sub urmărire penală pentru infracțiunea imputată și clasarea cauzei penale nr. 2022270570, în temeiul lipsei faptei infracțiunii, conform art. 277 pct. 1) din Codul de procedură penală. Potrivit ordonanței, s-a stabilit că fapta incriminată nu a avut loc, bijuteriile nu au fost sustrate, iar în acțiunile lui Andrei Iuncu nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

5. Reclamantul susține că temeiul scoaterii de sub urmărire penală constituie unul de reabilitare, conform art. 275 pct. 1) din Codul de procedură penală, iar prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală i-au fost cauzate prejudicii morale semnificative, manifestate prin suferințe psihice, afectarea reputației,

pierderea încrederii în sine și în autoritățile statului, precum și consum de timp, energie și stres. În aceste condiții, consideră rezonabilă acordarea sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

6. Cu privire la prejudiciul material, reclamantul indică cheltuielile suportate pentru asistența juridică în cadrul cauzei penale, în sumă de 5 000 lei, achitate conform bonului de plată seria DAA nr. 41947592 din 15 decembrie 2022, solicitând compensarea acestora.

7. De asemenea, pentru asistența juridică acordată în prezenta cauză civilă de către avocatul Ungurean Ivan, reclamantul solicită compensarea sumei de 5 000 lei, conform bonului de plată seria DAA nr. 48425956 din 3 iulie 2023.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2024, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Iuncu. S-a dispus încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul reclamantului Andrei Iuncu, a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu material, precum și a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică în prezenta cauză civilă. În rest, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 20 decembrie 2024, Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală au declarat apel împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2024, solicitând admiterea apelurilor, casarea integrală a hotărârii contestate și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

10. La 10 ianuarie 2025, Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungurean, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia Curții de Apel Centru din 25 iunie 2025, au fost respinse apelurile declarate de Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungurean, de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Procuratura Generală. S-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 20 decembrie 2024, precum și

încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2024 privind corectarea erorii.

12. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, prin ordonanța din 13 octombrie 2022, a fost dispusă începerea urmăririi penale în cauza nr. 2022270570, în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) din Codul penal. Ulterior, la 9 decembrie 2022, Andrei Iuncu a fost recunoscut în calitate de bănuit, iar la 8 februarie 2023 a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

13. Instanța de apel a constatat că, prin ordonanța procurorului din 3 mai 2023, Andrei Iuncu a fost scos de sub urmărire penală, din motivul lipsei faptei infracțiunii, fiind dispusă clasarea cauzei penale. Această ordonanță a constituit un act de reabilitare și a generat dreptul reclamantului la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală.

14. Instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele Ministerului Justiției și ale Procuraturii Generale potrivit cărora reclamantul nu ar fi întrunit condițiile legale pentru repararea prejudiciului. S-a reținut că Andrei Iuncu a fost subiectul unei acuzații penale, iar scoaterea sa de sub urmărire penală pentru lipsa faptei infracțiunii confirmă caracterul reabilitator al actului emis.

15. Totodată, instanța a constatat că, la momentul punerii sub învinuire, organele statului nu au întreprins toate acțiunile necesare pentru elucidarea completă a circumstanțelor cauzei, inclusiv a celor care îl dezvinovăteau pe reclamant, contrar cerințelor art. 1 alin. (2) și art. 19 alin. (3) din Codul de procedură penală.

16. A reținut că dispozițiile art. 23 alin. (3), art. 66 alin. (3), art. 524 și art. 525 din Codul de procedură penală, coroborate cu prevederile Legii nr. 1545/1998 și ale art. 53 alin. (2) din Constituție, recunoșteau dreptul persoanei scoase de sub urmărire penală pe temei de reabilitare de a fi repusă în drepturi și despăgubită pentru prejudiciul material și moral suferit.

17. Cu privire la prejudiciul moral, instanța de apel a reținut că sunt întrinite condițiile legale pentru angajarea răspunderii statului, reclamantul având calitatea de bănuit/învinuit într-o cauză penală timp de aproximativ cinci luni, fapt care i-a cauzat suferințe morale, stres și frustrare. Instanța a considerat că suma de 5 000 lei, stabilită de prima instanță, este rezonabilă și echitabilă, având efect compensatoriu, fără a constitui o îmbogățire nejustificată.

18. Referitor la prejudiciul material, instanța de apel a reținut că Andrei Iuncu a suportat cheltuieli pentru asistența juridică acordată în cadrul urmăririi penale, în sumă de 5 000 lei, confirmate prin bonul de plată și raportul de activitate al avocatului. Prin urmare, s-a apreciat că prima instanță a dispus în mod justificat compensarea acestor cheltuieli din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției. De asemenea, a considerat întemeiată compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în prezenta cauză civilă, în sumă de 5 000 lei, acestea fiind confirmate prin mandat avocațial, bon de plată și raport de activitate. Instanța a apreciat că suma respectivă era reală, necesară și rezonabilă, raportat la complexitatea cauzei, volumul serviciilor prestate și rezultatul obținut.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 4 noiembrie 2025, Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungurean, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 25 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 20 decembrie 2024 și a deciziei instanței de apel, în partea respingerii pretențiilor formulate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii și încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

20. În motivare, recurentul a susținut că decizia instanței de apel este arbitrară și neîntemeiată, fiind adoptată cu ignorarea criteriilor legale prevăzute de art. 2036–2037 din Codul civil și art. 11 din Legea nr. 1545/1998 pentru determinarea quantumului prejudiciului moral, precum și cu neluarea în considerare a gravității acuzației penale, duratei urmăririi penale, caracterului reabilitator al ordonanței de scoatere de sub urmărire penală, impactului asupra vieții private, reputației, statutului social și familiei sale. Recurentul a invocat faptul că a fost neîntemeiat supus urmăririi penale și pus sub învinuire pentru o infracțiune gravă prevăzută de art. 186 alin. (2) din Codul penal, iar ulterior scos de sub urmărire penală din motivul lipsei faptului infracțiunii, ceea ce ar demonstra caracterul ilegal și disproporționat al acțiunilor organelor statului. Totodată, acesta a susținut că suma de 5 000 lei acordată cu titlu de prejudiciu moral nu constituie o satisfacție echitabilă, fiind contrară practicii recente a Curții Supreme de Justiție și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

22. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

23. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

24. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

25. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 25 iunie 2025.

27. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 24 octombrie 2025 (f.d. 136). Prin urmare, recursul declarat de Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungurean, la 04 noiembrie 2025, a fost depus în termenul legal prevăzut de lege (a se vedea pct. 22).

28. În aprecierea recursului declarat de Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungurean, Completul de judecată îl califică ca fiind vădit neîntemeiat în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Recurentul a invocat dreptul temei art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând caracterul arbitrar al deciziei și aprecierea vădit nerezonabilă a probelor de către instanța de apel, Totuși, recurentul nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

29. Analiza recursului relevă că acesta nu formulează critici de drept, ci reia obiecții de fapt deja examinate și apreciate de instanța de apel. Astfel, recurentul își exprimă dezacordul față de cuantumul despăgubirii morale acordate, solicitând majorarea acesteia la suma de 50 000 lei, fără a demonstra existența unei erori de drept în aplicarea Legii nr. 1545/1998 sau caracterul arbitrar al raționamentului instanței de apel.

30. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, apreciind circumstanțele cauzei, inclusiv durata urmăririi penale, caracterul reabilitator al scoaterii de sub urmărire penală, impactul psiho-social asupra reclamantului și cuantumul despăgubirii stabilit în baza criteriului echității și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, concluzionând că suma de 5 000 lei acordată de prima instanță reprezintă o satisfacție echitabilă și proporțională circumstanțelor speței.

31. La acest capitol, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că unul dintre criteriile generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, potrivit căruia compensația bănească trebuie să constituie o despăgubire justă și proporțională prejudiciului suferit. Or, simpla invocare de către recurent a unui cuantum mai mare, de 50 000 lei, nu este de natură să demonstreze caracterul ilegal, arbitrar sau vădit nerezonabil al raționamentului instanței de apel.

32. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și în lumina jurisprudenței constante a Curții Europene și a Curții Supreme de Justiție, acest criteriu implică acordarea unei satisfacții echitabile persoanei vătămate. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât să aibă efect compensatoriu, fără a constitui sume excesive sau venituri nejustificate.

33. În cauza *Ernestina Zullo vs. Italia*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că mărimea despăgubirii trebuie raportată la nivelul de trai din statul respectiv și determinată într-un mod rezonabil, proporțional și adaptat circumstanțelor cauzei. Cuantumul de 5 000 lei stabilit de instanțele inferioare cu titlu de prejudiciu moral se încadrează în practica Curții Supreme de Justiție pentru cauze similare, în temeiul Legii nr. 1545/1998 (*decizia nr. 2ra-470/25* reflectând

atât echitatea, cât și jurisprudența internă și europeană privind protecția drepturilor persoanelor afectate de proceduri îndelungate.

34. Recurentul nu combate aceste raționamente prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri generale față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să se încadreze în limitele art. 432 din Codul de procedură civilă, recursul urmează a fi considerat vădit neîntemeiat.

35. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recursul nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat.

36. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Iuncu, reprezentat de avocatul Ivan Ungurean, împotriva deciziei din 25 iunie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat